

Mere end et vist Beløb, som ifølge det, der lader sig opnaae af den private Fortjenestes Bei, kun kan ansees for temmelig indskrænket, ville Færre og Færre søge dertil, og Administrationen vil deraf føle meget væsentlige Ulemper, og derhos føle disse Ulemper saameget mere, som man under en constitutionel Regjeringsform, hvor idelige Ministerverlinger kun ne finde Sted, og hyppigere ialtsald end under den souveraine maa e finde Sted, meget let bliver udsat for, at Administrationen i betænkelig Grad kan lide ved, at dens underordnede Poster ikke ere vel besatte. Disse almindelige Bemærkninger vilde allerede have været for Regjeringen overveiede med Hensyn til Bestemmelsen om, naar dette Lovforslag skulde fremlægges; vi troe ikke, at det godt kan gaae an i flere Aar at lade det staae hen, om man, hyergang en Contoirchefs eller Departementchefs-Post bliver ledig, kan faae en dygtig Embedsmand, der vil paatage sig den, uden at der gives ham mindste Udfigt til nogenstunde at faae Mere. Men der er desuden et andet Hensyn, der gjør det paa det Bestemteste til en ligefrem Retfærdigheds- sag, at dette Forhold maa ordnes, det nemlig, at der ved den ministerielle Ordning i 1848 fandt en heel Opøsning Sted af de ældre Collegier. Det vil findes, naar man kaster et Blik paa den nærværende Ordning af Ministerierne, at ikke et enkelt Ministerium har faaet udelukkende visse Collegier, men derimod findes der en Omfordeling, der gjør, at et Contoir under et af de forrige Collegier kom ind under et Ministerium og et andet Contoir under et andet Ministerium. Derved er den indbyrdes Rækkeløse imellem de forskjellige ældre collegiale Embedsmand bleven forrykket. Der var tilforn Bestemmelse om de ældre og yngre Contoirchefsers Gager; der var ligeledes en Bestemmelse om de ældre og yngre Fuldmægtiges Gager, og ligeledes om de Collegiedeputeredes Gager. Om man nu end vil sige, at Collegiedeputerede eksistere ikke meer, saa kan man dog ikke sige, at Contoirchefs og Fuldmægtige ikke eksistere mere; men disse Embedsmand, der i alt Fald have et dem ved Kongelig Resolution bestemt tilfagt Krav, i hvis Følge de ipso jure uden videre Kongelig Resolution ved Vacance

imellem deres Formand skulde oprykke paa høiere Gage, have nu aldeles ingen Nytte af denne Ret; thi de Embedsmand, med hvem de skulde sammenholdes, som tilforn forterede med dem under eet Collegium, ere nu komne ind under et andet Ministerium, uden at man engang kan forfølge, i hvilket Forhold de staae til deres tidligere Stilling; de Vedkommende have saaledes en Kongelig Resolution for, at de skulle, naar det og det Tilfælde indtræder, rykke op paa høiere Gage, men de kunne ikke meer bringe den i Anvendelse, fordi dette Tilfælde ikke, ifølge den forandrede Organisation, kan indtræde. Nu er det vel sandt, at der ikke er nogen juridisk Ret for dem; i saa Fald behøvede ikke Regjeringen at fremlægge Lovforslaget; thi saa kunde det jo afgjøres ved Lands Lov og Ret; men de have et yderst retfærdigt Krav paa, at Sagen søges ordnet ved Legislaturens Hjælp, da den ikke ad den blot administrative og heller ikke ad den judicielle Bei kan komme i Orden. Disse Hensyn have bevæget Regjeringen til at fremkomme med Lovforslaget.

Hvad Forslaget i Almindelighed angaaer, skal jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at, naar man sammenholder det med Normalreglementet af 1841, hvorved der først blev gennemført en nogenlunde principmæssig Lønningsmaade for de forskjellige collegiale Embedsmand, og tillige med den Kongelige Resolution af 1847, som findes i Budgettet for 1848 Pag. 60, saa vil det findes, at de her gjorte Gageforslag paa det Nærmeste svare til de ældre Lønningsforhold, dog at de ere noget lavere. Efter de ældre Bestemmelser varierede saaledes de Collegiedeputeredes Gager fra 3000 til 3500 Rbd., en Contoirchefs Gage fra 1600 til 2000 Rbd.; Fuldmægtige og Bogholdere kunde stige til respective 1000 og 1200 Rbd. Derimod er her foreslaaet, at Gagerne skulle for Departementsdirecteurer og Departementschefs under Ministerierne, som i Henseende til Forretningernes Betydning og Omfang ikke i mine Tanker staae tilbage for de ældre Collegiedeputerede, være fra 2,400 til 3,400 Rbd. som Maximum. En Contoirchef begyndte tilforn med mindst 1,600 Rbd.; her foreslaaes, at han skal begynde med 1,400